

expresso præfixus sit, a mero partium arbitrio
dependet.

C A P U T XXVIII.

De Arresto personali.

§. 299

Ante litis decisionem executio quidem con-
cedi non potest, arrestum tamen, id est
prehensio personæ contra illos locum habet,
qui velut ceteroquin vagi, ac domicilio de-
stituti de fuga ob contractum æs alienum sus-
pecti fuerint, de quibus solis proinde dispo-
sitio totius hujus capitatis intelligenda venit.

§. 300.

Si in hoc caſu prehensionem debitoris im-
plorans talia documenta adduxerit, quæ, si
a debitore recognita essent, vim plenæ pro-
bationis contra eundem obtinerent, arrestum
ſine dilatione concedendum est.

§. 301.

Quod si Actor documenta ad probandam actionem sufficientia non attulerit, arestum tum solummodo decernendum est, si idoneam ille cautionem praestiterit, per quam redintegrationi injuriæ, ac damni adversario forte competenti prospectum sit.

§. 302.

Arestum personale ab illo Judice tantum decerni potest, apud quem eum, contra quem petitum fuerit, convenire licet; nisi ob fugam ipsius, vel proximam, vel jam arreptam periculum in mora esset.

§. 303.

An is, contra quem arestum decretum fuerit, domi suæ custodiendus, an vero in publicum arestum transferendus, vel qua demum ratione illius custodia mandanda sit, prudenti Judicis arbitrio relictum esto; a consueta tamen custodia semet exempturus expensas de tempore in tempus in antecessum solvere debet.

§. 304.

§. 304.

Quandocunque aresto constrictus actori de prætensione ejus cautionem præstiterit, arestum relaxandum est, etiamsi cautio duntaxat in casum præstita fuisset, quo arestum passus aufugeret, vel se occultaret. Sin vero dubium enatum fuerit, an cautio oblata sufficiat, quæstionem hanc Judex audita utraque Parte, quam celerrime definito, huncque in finem ibidem pro re nata diem dicere jus esto.

§. 305.

Quoties actor una cum petitione arresti formalem libellum Judici simul porrexerit, controversia sine dilatione, atque si fieri possit, intra triduum definiatur; si vero formalis libellus simul exhibitus non fuerit, actor eundem intra 14. dies etiam non urgente debitore arestum paciente porrigere debet.

§. 306.

Sin libellus debito tempore porrectus non fuerit, arestum ad postulationem alteri-

us , qui illud subierit , statim resolvendum , eidemque æqua satisfactio pro ignominia ac damno illato adjudicanda est , id quod etiam tum locum habeto , si cognitum fuerit , actionem illius , qui arestum petiit , fundamento destitui .

CAPUT XXIX.

De Inhibitione rerum mobilium.

§. 307.

Eodem modo creditor facultas esto , bona mobilia ad debitorem suum spectantia , atque a tertio detenta Inhibitione judicaria afficiendi : tum vero solum , quum Creditor ob defectum aliarum facultatum , quibus Debitor ipsi solutionem præstare queat in periculo erit ; Cujus remonstratio velut necessarium requisitum in toto hoc capite præsupponitur .

§. 308.